

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

ביצה דף טז

עניין: מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים

ביאור הגר"א או"ח סו"ס תקפב

והוא שיהא שם מראש התפלה: (כד) ונוהגין כו'
תכתב. כי מש"ש שלשה ספרים כו' היינו לחיי ע"ה כמ"ש
תוס' שם ודלא כהר"ן שנכתב לעה"ז ולדיקים ורשעים בדין
דהא אמרינן ואלם נידון זר"ה וגזר דין כו' אלמא אין
החסימה אלא זיה"כ ומתני' בכל אדם מיירי וכן מש"ש
תבואה שאירע זה קרי כו' אדם כו'. החליט הגמרא בכל
אדם אלא דחיי עה"ז שזין בכל אדם אלא דאע"פ שנכתב אם
חזר בעי"ת נקרע הגזר דין ונכתב ונתתם זיה"כ לטובה וזה
התועל' דאינו נחת' עד יה"כ וז"ש שב צינתיים כו' וזה
שמבקשין בעי"ת כתבנו כו' ליקרע גזר דין ויכתבנו לחיים,
ולכן אין לאמרו ונתתם אלא תכתב:

ליקוטי הגר"א דף קעה:

שנכתבו בה המפרשים העיקר הוא שכאן סיירי לענין העוה"ב וצדיקים ורשעים
אף החתימת בר"ה ושל בינונים אף הכתיבת ביוה"כ וענין הדין בעוה"ז דעברין
לי' יום טב כו' אבל דין העוה"ז לכל אדם בשוה והכתיבה כולם בר"ה והחתימת
כולם ביוה"כ. (ד) וכן התפלות של הנאונים בנ"ד על העוה"ב כי בעוה"ב שם בחנ"ת